

Arthur Miller a Eugene Gladstone O'Neill oba patří k předním americkým dramatikům, kteří si vydobyli věhlas a slávu nejen ve Spojených státech, ale i na mezinárodním poli. Zatímco O'Neill představuje klíčovou postavu amerického divadla na přelomu devatenáctého a dvacátého století, Miller exceluje mezi generací autorů, která bezprostředně následovala. Tato práce je komparativní studií dvou jejich snad nejznámějších her a zásadních textů amerického divadla. O'Neillova „Cesta dlouhým dnem do noci“ i Millerova „Smrt obchodního cestujícího“ zobrazují téma rozpadající se americké rodiny a neschopnost jejích členů této tragické skutečnosti čelit. Je to právě síla sebeklamu, co vyvstává jako důvod vzniku této krize a je to opět jeho síla, co onu krizi neustále prohlubuje. Hlavní představitelé obou děl, Mary Tyronová a Willy Loman, ustavičně unikají palčivé skutečnosti svých reálných životů do světa iluzí, lží a vzpomínek. I když se v obou případech děj her odehrává v rozmezí jednoho jediného dne, životní příběhy jednotlivých postav vyplynou na povrch právě díky těmto výjevům z minulosti a konfrontaci skutečného se smyšleným. Zatímco O'Neill nechává své postavy užívat omamné látky jako morfium a alkohol coby prostředek úniku a uklidnění, Miller zachází ve své technice mnohem dál. „Smrt obchodního cestujícího“ nese znatelné prvky expresionismu, a tak divák jako by byl vyzván nahlédnout do Willyho podvědomí a vnímat svět jeho očima. Willyho mysl jen těžce rozlišuje minulost od přítomnosti a sen od reality, a takový je i prožitek divákův, neboť Miller mistrně ovládá divadelní praktiky nutně spojené s takovým zobrazením. Jevištní čas a prostor je záměrně manipulován a míra Willyho pohlcení jeho vlastním chápáním jeho bezprostředního světa je tak nepokrytě odhalena.